

208. Innerlijk weten versus onwetendheid

De tekst van deze preek is gebaseerd op de NH-Geschriften, de Oorsprong van de Wereld (Codex II, boek 5, pag. 125 t/m 127) het geheime boek van Johannes (codex II, boek 1, pag. 1 t/m 22) en het evangelie volgens Filippus (Codex II, boek 3 strofe 97)

21 nov. 2010

Lieve mensen,

In **de Oorsprong van de Wereld** lezen we dat de Volkomenen werden gezonden om het Verborgene te openbaren. Die Volkomenen zijn de Meesters die de mensheid steeds opnieuw wijzen op de verblijfplaats van het Verborgene en daarbij de weg wijzen naar het contact met het Verborgene. Op die manier kan het Verborgene zich openbaren. Het Verborgene is het goddelijke. We hebben hier te maken met een mythologie. Daarom is het als met een sprookje, meestal een vreemde inhoud, met een verborgen boodschap. De tekst van de Oorsprong van de Wereld moet daarom niet letterlijk worden opgevat. Het is geen geschiedschrijving.

In **het Geheime boek van Johannes** lezen we hoe de schepping ontstond. Deze werd gemanifesteerd door de Eniggeborene, de Christus. De Christus wordt omschreven als het zuivere licht, dat door Gods Bewustzijn werd gezegend met het goede. Dat licht werd Bewustzijn geschonken. Dit met Bewustzijn doortrokken licht is de Christus. De Christus wordt de volmaakte Mens genoemd, de eerste manifestatie van de Waarheid. De mens heeft Waarheid nodig om onwetendheid op te ruimen. Hiermee geef ik de essentie van deze mythologie weer.

In **de Oorsprong van de Wereld** lezen we verder dat Sophia naar eigen inzicht en verlangen een evenbeeld van haar zelf creëerde, zonder toestemming van Gods Geest. Deze creatie noemde zij Jaldabaoth.

Op een later tijdstip komt zij tot inzicht dat zij verkeerd gehandeld heeft en verdrijft Jaldabaoth samen met de goden die door hem gecreëerd zijn, in de afgrond. Dan verdwijnt de duisternis door toedoen van het licht dat tot zijn wortel terugkeert.

Als dit gebeurt zal de heerlijkheid van de Eniggeborene, de Christus, zich openbaren en alles vervullen, door toedoen van de Volkomenen.

De Volkomenen zijn zij die volmaakt geworden zijn en volgens de profetie van de Koningen op aarde leven. Zij worden volkomen omdat zij "*het Rijk van de gnosis*" binnengaan, de eigen bron. Door dit te doen verdrijven zij alle onwetendheid.

In de 2^e **lezing volgens Filippus**, komt naar voren dat onwetendheid de Moeder van alle kwaad is. Die onwetendheid kan verdreven worden door Waarheid te openbaren. Dit openbaren vindt in de mens plaats m.b.v. beelden en symbolen. Openbaren betekent, uit het Verborgene te voorschijn laten komen, uit het transcendente. Door middel van gnosis vindt dit proces plaats en voert tot volledige vrijheid. Want als je de Waarheid kent, ben je vrij en zul je de vruchten van de Waarheid zelf oogsten. Filippus reikt hier een essentieel punt aan dat waar is voor elke religie. Elke religie vindt zijn oorsprong in het goddelijke. En aangezien God zich overal bevindt kan de mens de antwoorden op levensvragen in zichzelf vinden. Met ons bewustzijn hebben we toegang tot de bron van alle Waarheid.

Samenvattend kunnen we stellen dat door de Christus de manifestatie van de Wereld plaatsvindt. We zien ook dat Sophia bij het ontstaansproces van de Wereld haar vermogens een tijdlang misbruikt heeft en daar spijt van kreeg. Deze misstap zal hersteld worden door Gods Geest als de Christus in de Volkomenen opstaat.

Sophia is hier een symbool voor het intellect dat in het vroege stadium van haar bestaan nog niet tot het niveau van Wijsheid was gegroeid. De stap van beperkt intellect naar Wijsheid moet elk mens doorlopen.

De mens heeft de mogelijkheid zich tot Volkomenheid te ontwikkelen. De weg tot Volkomenheid loopt via gnosis, innerlijk weten. Dat verdrijft onwetendheid, met de daarbij behorende vruchten van vrijheid, vrede en onbegrensde liefde.

207. Niet alleen weten, maar ook toepassen

De tekst van deze preek is gebaseerd op de brief van Jakobus (19-20; 22-25; 27) en op het evangelie van Johannes te beginnen met hoofdstuk 14, vers 6 (NBV)

Lieve mensen

7 nov. 2010

Het thema van deze week is: **Toepassen van het geleerde.**

Je kunt nog zoveel kennis vergaren, maar als je er niets mee doet, dan heeft die kennis geen nut. Vandaar de titel van deze preek: Niet alleen weten, maar ook toepassen. Jakobus gaat in zijn brief op dit thema in.

Hij zegt, het is goed om de boodschap die je wordt aangereikt snel op te nemen, maar wees langzaam om te spreken. Laat de boodschap dus eerst tot je doordringen. Neem even de tijd voordat je reageert, zodat je pas spreekt als je iets te zeggen hebt en doe dit dan zonder boosheid. Het is dus niet voldoende om te weten hoe je het beste kunt leven, je moet het ook op de juiste manier toepassen, daar gaat het om. Als je heel goed luistert, ook binnen in jezelf, dan zul je alles weten. Zet je dit weten om in daden dan vormt dat de basis om gelukkig te worden. Want dan ben je in staat zuiver te handelen en leef je een religieus leven, d.w.z. een leven verbonden met God.

Je doet dan wat gedaan moet worden in de omstandigheden die je aantreft.

De essentie van de boodschap van Christus was: *zorg dat je volmaakt wordt, zoals de Vader in hemel volmaakt is.* Een religie die deze boodschap doorgeeft moet er ook voor zorgen dat de ervaring van God mogelijk wordt. Een aantal preken terug (nr. 200) heb ik aangegeven dat dit kan door een specifieke vorm van meditatie toe te passen. Uit de gnostische geschriften die gevonden zijn in 1945 blijkt dat Jezus en zijn apostelen mediteerden. Dit heeft bij hen geleid tot innerlijk weten. En innerlijk weten is nodig om volmaaktheid te bereiken. De meeste mensen zijn tevreden met een manier van leven die moreel en ethisch verantwoord is en hopen dat dit voldoende is om het doel van het leven te bereiken. Als we de Bergrede van Christus er op nalezen dan zien we dat het om meer gaat. Het "weten" dat Hij daar aanreikt vraagt om toepassing opdat volmaaktheid een realiteit gaat worden. Volmaaktheid betekent, het verwezenlijken van God. Dit is synoniem met God tot realiteit maken in jezelf. En dit kan door het verloren gegane aspect binnen het christendom weer op te pakken: meditatie, waardoor contact wordt gemaakt met de transcendente God in jezelf.

In het evangelie van Johannes horen we dat Jezus zegt: *"Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij"*. Mij is in deze zin de Christus in jezelf en dat is de zelfde Christus als in Jezus. Ken je de Christus, dan ken je God.

Jezus kende God en begreep dat alles wat hij deed door God in hem gedaan werd. Hij ging zagezegd Godgestuurd door het leven.

Omdat zijn toehoorders de Christus in zichzelf nog niet gerealiseerd hadden, reikte hij ze een pad aan om dat tot stand te brengen. Heel simpel: *"als je mij lief hebt, houd je dan aan mijn geboden"*.

Met de toevoeging: *"als je dat doet dan zorg ik er voor dat God je helpt door de Geest van Waarheid die in je woont"*.

Vrij vertaald betekent dit; dat God hen helpt die zich naar beste vermogen inzetten.

Naar beste vermogen betekent, afwisselend het juiste doen in de wereld om je heen en in de geestelijke wereld in je. Dit werkt als een Jacobs ladder. Dat is een systeem dat bestaat uit twee naast elkaar bewegende ladders die op en neer gaan. Door op het juiste moment van de ene op de andere ladder over te stappen kom je hoger. Blijf je stil staan op een van ladders dan kom je niet hoger, dan maak je geen vorderingen. Wissel daarom activiteit in de buitenwereld af met stilte in de binnenwereld. In de stilte laad je jezelf op én verkrijgt je inzicht zodat je juist kunt handelen. Je inzicht groeit en je ziet mogelijkheden dit inzicht efficiënt toe te passen.

Een goed voorbeeld hiervan is wat we vandaag gedaan hebben: het herhalen van de kerkwijding.

Als je weet waarvoor de kerk en de zeven straalkruisen bedoeld zijn, dan is het logisch daar eens per jaar extra aandacht aan te besteden, uit dank voor wat God ons tijdens elke dienst schenkt. En terwijl de kerk opnieuw gewijd wordt, wordt ook onze eigen tempel opnieuw gewijd.

Theo Mensink

206. Juist aangewende energie

De tekst van deze preek is gebaseerd op de lessen van Sylvanus uit de Nag Hammadi Geschriften (Codex VII, boek 4, pag. 85) en uit het Corpus Hermeticum, "Poimandres" (Traktaat I, hfdstk 28 t/m 30, door Hermes Trismegistus)

31 okt.2010

Lieve mensen,

De eerste lezing begint met: *"Mijn zoon, werp iedere rover buiten de poorten.* De poorten zijn de zintuigen van het lichaam. Het buiten de poorten werpen betekent: laat je niet verleiden door de dingen die via de zintuigen tot je komen. Het geeft ook aan dat er binnen iets te vinden is van grote waarde, anders zou er niet over rovers gesproken worden.

Daarna gaat het verder met: *Bewaak al je poorten met toortsen die woorden zijn, en je zult je door dit alles een rustig leven verwerven.*" Dit betekent dat het verstandig is de zintuigen met lichtende woorden te beschermen die uit het innerlijke komen, dan zul je een rustig leven kennen. Dit doe je door de zintuigen te sluiten en dan naar binnen te gaan en het innerlijke licht op te zoeken.

Doe je dit niet, zo lezen we, dan zul je worden als een stad, die verlaten is na een belegering, leeg, waar slechte gedachten zich als wilde beesten gedragen. Dan zit het dus niet goed. Want dan overheersen gedachten die niet goed zijn, die gaan met je op de loop. En dat impliceert een slechte afloop voor je ziel, omdat je je geestelijk gezien niet op de juiste wijze voedt. Dit is niet gunstig voor je als mens, omdat je de ziel meeneemt na je overgang. Je komt er dan later achter dat je weinig hebt toegevoegd in het leven.

Daarna wordt een sleutel aangedragen door de opmerking: *"Brenge in jezelf je gids en leraar binnen."* Dit is een belangrijke opmerking, want het betekent dat je in je zelf je gids en je leraar moet binnen brengen. In je innerlijk. En besef dat je bewustzijn je gids is voor het contact leggen met je leraar in je. Dan loopt het goed af.

In de 2^e lezing gaat het nog een stap verder. Daar wordt gesteld: *"Waarom hebt u zich aan de dood uitgeleverd, terwijl u de macht hebt aan de onsterfelijkheid deel te hebben?"*

Iedereen kan deel hebben aan onsterfelijkheid, door onwetendheid achter te laten. Die laat je achter door de Waarheid in je op te zoeken, dat leidt tot het bekende *"ken UZelve"*. Daarmee leer je je wezen kennen en dus ook het goddelijke in je zelf. Dan drink je in jezelf het goddelijke water. Dit wil zeggen, je dompelt met je bewustzijn onder in je eigen goddelijke bron.

Een bijzondere zin in de 2^e lezing is:

"en het sluiten van de ogen wordt tot waarachtig schouwen." Dit betekent dat binnen in de mens dat gevonden kan worden wat je niet in boeken kunt vinden, iets dat je wel kunt schouwen. Dit leidt tot innerlijk weten. En als je echt innerlijk weet, dan doe je wat gedaan moet worden, zodat je jouw energie juist aanwendt.

Op deze manier wordt duidelijk dat er een geestelijke weg te gaan is, die onwetendheid omzet in weten. En dit proces zorgt voor geestelijke groei naar meer mens-zijn. Het schenkt je zelfvertrouwen en zekerheid terwijl de liefde in je toeneemt.

De moraal van dit verhaal is: sluit van tijd tot tijd de zintuigen af en ga naar binnen om op bezoek te gaan bij bron die liefde is.

Theo Mensink

205. Samenwerking tussen engelen en mensen.

24 okt.2010

Lieve mensen,

Rond het jaar 2000 zijn we het Aquariustijdperk binnengegaan.

Het tijdperk dat zich zal kenmerken door samenwerking. Als we de situatie in de wereld bekijken dan is het duidelijk dat we met elkaar moeten samenwerken over de hele wereld, om met elkaar de planeet leefbaar te houden. De beste vorm van samenwerking is op vrijwillige basis. Want dan doe je het omdat je het uit vrije wil doet en niet omdat een ander bepaalt dat het gebeuren moet. Dit handelen uit vrije wil doe je als mens, als je inziet dat het bevorderlijk is voor de omgeving en de samenleving als geheel. Samen kun je veel meer tot stand brengen dan in je eentje.

Daarbij gaat het niet alleen om mensen maar ook om samenwerking tussen mensen en engelen. Engelen helpen ons als zij zien dat het gewenst is om ons te steunen bij de daden waar we mee bezig zijn. En onze daden zijn gewenst als ze bijdragen tot een betere wereld. Op onzichtbare wijze verlenen zij steun. Die steun is altijd gericht op evolutie.

Evolutie betekent ontwikkelen naar een hoger niveau, een hoger niveau van mens-zijn, gesteund door een hoger niveau van bewustzijn.

Je bent al evolutionair bezig als je een sfeer creëert waarin ontspannen gewerkt kan worden. In een ontspannen sfeer kan een mens beter naar zijn intuïtie luisteren. Je intuïtie reikt je altijd gevoelens of gedachten aan die passen bij de dingen waar je mee bezig bent.

Hier in de kerk helpen engelen om te kunnen verstillen, zodat we beter contact kunnen leggen met God die tegenwoordig is in ons.

Dat contact reikt ons energie aan, geeft ons inzicht, neemt twijfel weg, bemoedigt ons, schenkt ons vertrouwen en geeft ons kracht. En zo groeien we naar een hoger niveau.

De engel die bij het begin van de mis wordt aangeropen bouwt voor ons een onzichtbare tempel van energie. Dit is energie die bestaat uit onze liefde en toewijding. Binnen die tempel vinden wij rust en wordt er een sfeer gecreëerd waarin we met een gerust hart Christus kunnen uitnodigen. Die Christus-energie heelt ons en schenkt ons liefde. En als de mis wordt afgerond bij het *Ite missa est* zijn het de engelen die de energie van de onzichtbare tempel geleiden naar hen waarvoor gebeden is. Dit is iets wat wij niet kunnen, zij wel.

Dus wij leveren energie, zij gebruiken die en Christus vult die energie aan, en de engelen brengen die op de juiste bestemming. Een perfecte vorm van samenwerking tussen mensen en engelen. Het is goed hier even bij stil te staan en te bedanken voor die samenwerking. Laten we dit nu voor enkele ogenblikken doen.

Theo Mensink

204. Het vinden van innerlijke vrede

De tekst van deze preek is gebaseerd op het Evangelie volgens Maria Magdalena (Berlijnse Codex 1, pag.8 en 9 en op de Nag Hammadi Geschriften, de Tweede Verhandeling van de Grote Seth (Codex VII, Boek 2, pag. 66).

17 okt.2010

Lieve mensen

In het evangelie volgens Maria Magdalena lezen we dat Jezus tot de apostelen zei: *“Vrede zij met jullie. Breng mijn vrede voort”*. Hij voegde daar aan toe: *“Let erop dat jullie niemand misleiden door te zeggen: “Zie hier”of “Zie daar”, want de Zoon van de Mensen verblijft in jullie binnenste. Volg hem”*.

Dus is Zijn boodschap, volg je innerlijk, want daar verblijft de Christus; de Zoon van de Mensen. Dit brengt mij op de invulling van de H. Drie-eenheid, aangeduid als Vader, Zoon en H. Geest. Ik heb al jaren enige moeite met deze personificatie van de H. Drie-eenheid. En ik vraag me daarbij ook af waar het begrip H. Drie-eenheid vandaan komt.

In 2009, ongeveer een jaar geleden werd mij 's nachts tot drie keer toe verteld waar de H. Drie-eenheid uit bestaat. Terwijl ik rustig in bed lag hoorde ik de stille stem in mijn binnenste.

Alles wat zichtbaar is in ons universum is geschapen door de H. Drie-eenheid. De H. Drie-eenheid is voortgekomen uit het Eeuwige. Dat wat altijd was, is en zijn zal. Het Eeuwige heeft de Drie-eenheid voortgebracht. Het had alleen zichzelf daarvoor nodig. Het Eeuwige bracht als eerste een energieveld van zachtheid voort. Dit energieveld bracht uit zichzelf een energieveld van liefde voort. Deze twee energievelden vormen een eenheid. Deze eenheid is de Oermoeder. Zo ver de energievelden van de Oermoeder zich uitstrekken, zo ver reikt ons universum. De Oermoeder begrenst de ruimte van ons universum. Uit het Eeuwige kwam daarna een energieveld van kracht voort. Dit energieveld van kracht verbond zich met het energieveld van liefde. Deze twee energievelden vormden een eenheid. Die eenheid is God. De drie energievelden samen vormen de H. Drie-eenheid.

Dit werd drie keer herhaald. Daarna kwam de vraag, Theo, wil je het ontstaansproces herhalen. Ik maakte daarbij een foutje. Het werd me voor de vierde keer uitgelegd. Pas toen het duidelijk was dat ik het volledig begrepen had bleef het een tijdje stil, gevolgd met het verzoek dit naar buiten te brengen.

Onmiddellijk legde ik een verband met een beeld dat ik vijftientig jaar eerder (1985) innerlijk zag. Dat beeld bestond uit een rozenstruik met wortels, één stam en drie takken. De ene tak had een blauwe roos, de tweede een gele en de derde een rode roos. De drie takken ontsproten op één plaats uit de stam, één driesprong, en ze werden alle drie gevoed door de sapstroom vanuit de wortels. Dit beeld werd aangevuld met de volgende uitleg. De sapstroom is het Eeuwige. De blauwe roos staat voor het vrouwelijke aspect. De gele roos voor het mannelijke aspect. De rode roos symboliseert de liefde. De wortels vormen de basis waarin de omvorming plaats vindt van energie naar materie.

Een jaar daarvoor (1984) werd mij innerlijk zichtbaar duidelijk gemaakt dat als teken van de aanwezigheid van de H. Drie-eenheid in elk mens een drievoudige vlam brandt in het energiecentrum van het hart; in de hartchakra. Hier brandt op onzichtbare wijze een blauwe, gele en rode vlam. Alle drie hebben het zelfde punt als oorsprong. Zij worden gevoed door het Eeuwige in ons.

Dit werpt een heel ander licht op de H. Drie-eenheid zoals die ons eeuwenlang is aangereikt. Voor mij is het in elk geval heel duidelijk dat alles voortkomt uit het Ene, als manifestatie van de H. Drie-eenheid.

Alle drie aanwijzingen maken duidelijk dat het tweede aspect, het energieveld van liefde, dat is wat wij de Christus noemen, samenwerkt met de energievelden van zachtheid en kracht. Het betekent ook dat, als wij als Christus willen worden, het aan de binnenkant moeten zoeken, want daar verblijft Hij in elk mens.

We hebben zojuist gehoord: *“Die hem zoeken zullen hem vinden”* Met daaraan toegevoegd: *“Ga zo heen en verkondig het evangelie van het Koninkrijk”* (de blijde boodschap).

Gelukkig dat de Nag Hammadi geschriften gevonden zijn en vertaald. Daarin staat heel duidelijk. *“Christus is de eenheid van vrede, van vaderschap, moederschap, broederschap en de Wijsheid van het Woord, voortgekomen uit eeuwig leven”*. Het Eeuwige.

Die eenheid van vrede is in elk mens aanwezig, in de kern van zijn lichtwezen. Omdat dit zo is wijs ik er regelmatig op in mijn preken. En ik voeg daar meestal aan toe: daal af in de eigen binnenkamer, in het transcendente, en ontmoet daar de innerlijke vrede. Innerlijk weten geeft daarbij de bevestiging dat het zo is, en totale liefde is het resultaat van het contact. Dit is de essentie van de blijde boodschap, die wij evangelie noemen. En ook dat innerlijke vrede aan de binnenkant gevonden kan worden en meer dan dat. Want als vele binnenkanten vrede vinden ontstaat wereldvrede. We zijn immers allemaal met elkaar verbonden als leden van de familie van de mensheid.

Theo Mensink